

waarom digitale popevenementen belast zijn met 21% btw en fysieke evenementen met 9%.

COMMENTAAR

WOLF¹

Ook ondernemers in de culturele sector hebben in deze voor hen barre tijden liever omzet dan subsidie. En als die omzet er dan is, maakt het natuurlijk nogal wat uit of btw betaald moet worden naar een tarief van 21% of 9%.

Nu fysieke locaties verplicht gesloten zijn, proberen deze ondernemers omzet te genereren met het aanbieden van digitale diensten; bijvoorbeeld online toegang tot een concert. Volgens de minister van OCW en de staatssecretaris van Financiën geldt dan altijd het normale btw-tarief. EU-regelgeving zou aan toepassing van het lage tarief in de weg staan.

In hun beantwoording schermen de bewindslieden met het feit dat voor elektronische diensten altijd het normale tarief moet gelden. Dit volgt inderdaad uit art. 98, lid 2, Btw-richtlijn. Maar kwalificeren alle door de culturele sector aangeboden onlinediensten wel als een elektronische dienst?

Naar mijn mening kan livestreaming, waarbij een optreden in realtime online wordt bezocht, in ieder geval niet als elektronische dienst worden aangemerkt. Livestreamen van een radio- of televisieprogramma is geen elektronische dienst, zo volgt uit bijlage I, punt 4, onderdeel g, Btw-uitvoeringsverordening. Het is moeilijk in te zien waarom dit anders zou moeten zijn voor livestreaming *zonder* een synchrone televisie- of radio-uitzending. Het is zelfs de vraag of het (online) toegang geven tot een dergelijk evenement niet rechtstreeks onder het lage tarief valt zoals bedoeld in tabel I, post b.14, onderdeel d, Wet OB 1968.

Bij dit alles wijs ik ook nog op de zaak Geelen (NTFR 2019/1883); een interactieve webcamdienst kwalificeerde hier in ieder geval *niet* als elektronische dienst. Het uitbreiden van livestreaming met een interactief element (het aanvragen van verzoeknummers?) zal in de praktijk het probleem niet zijn. Al met al meen ik dat de vragenstellers, en met hen de culturele sector, hier met een kluitje het riet in worden gestuurd. Dat kan ook anders. Voor mondkapjes worden de EU-regels bijvoorbeeld gewoon genegeerd; het onlangs ingevoerde nultarief is onder de Btw-richtlijn niet toegestaan. Inmiddels blijkt bovendien dat een groot aantal aanbieders van mondkapjes dit btw-voordeel in eigen zak heeft gestoken ('Vier op tien verkopers van mondkapjes staken btw-verlaging in eigen zak', Financieele Dagblad 9 februari 2021). Het is dan opmerkelijk dat de zieltogende culturele sector om de oren wordt geslagen met een te *beperkte* interpretatie van het Unierecht. De sector doet er goed aan om niet bij de (btw-)pakken neer te zitten.

Brondocumenten

- [Brief van 10 februari 2021, nr. 2021-0000023774](#)
- [Bijlage bij brief 10 februari 2021 \(Antwoorden Kamervragen over verlaagd btw-tarief digitale popevenementen\)](#)

[Bekijk het artikel online voor extra informatie](#)

NTFR 2021/691

Omzetbelasting

Antwoorden Kamervragen over een verlaagd btw-tarief voor digitale popevenementen

Staatssecretaris - Financiën-F 10 februari 2021, 2021-0000023774, Antwoorden Kamervragen

Wetsartikelen: Art. T1.b14, Wet OB 1968

Samenvatting

De staatssecretaris van Financiën beantwoordt mede namens de minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap Kamervragen die zijn gesteld over een verlaagd btw-tarief voor digitale popevenementen. De staatssecretaris legt uit

¹ Prof.mr.dr. R.A. Wolf is verbonden aan Baker McKenzie Amsterdam, de Rijksuniversiteit Groningen en is raadsheer-plaatsvervanger bij het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden.